

РЕШЕНИЕ

№ 3128

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1372** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на Р. Г. Х.-С. - законен представител на Б. И. С. против отказ на изпълнителния директор на Фонд „Социална закрила“ за отпускане на социална подкрепа, обективиран в писмо изх. № 9417 от 31.01.2022 г. Обосновават се съображения за нищожност, алтернативно за незаконосъобразност. Твърдението за нищожност се основава на липсата на компетентност на изпълнителния директор на Фонда, съгласно чл. 9, ал. 1-5 от Методиката за разпределение на средствата по Фонд „Социална закрила“, утвърдена със заповед № РД-01-788 на министъра на труда и социалната политика. Алтернативно, са наведени доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материално правните норми и несъответствие с целта на закона. Сочи се допуснато нарушение на разписаната в Методиката процедура, като не е изискан социален доклад от дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес на лицето. Изтъква се и липсата на изложени фактически и правни основания за постановяването на отказа в нарушение на чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК. Оспорват се изложените в постановения отказ мотиви, че разходите за закупуване на медицински изделия и консумативи не се в обхвата на финансираните дейности на фонда, като се твърди, че исканата социална подкрепа не касае нито медицинско изделие, нито медицински консуматив, а се отнася до закупуване на помощно средство за лице с трайно увреждане, чието финансиране е точно в полето на дейност на Фонда. Претендира се отмяна на оспорения отказ.

Ответникът-Изпълнителния директор на Фонд „Социална закрила“ чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения изложени в депозираните по делото писмени бележки. Навежда доводи за недопустимост на жалбата, предвид липсата на подлежащ на оспорване административен акт. Претендира отхвърляне на жалбата.

Настоящият съдебен състав след като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление образец на Приложение № 1 по компонент 1 към обява за социална подкрепа 2022 г. на Фонд „Социална закрила“, подадено на 28.01.2022 г. Искането е за отпускане на социална подкрепа за закупуване на помощно средство за хора с трайни увреждания. Към заявлението е приложено Експертно решение № 1850/18.05.2015 г. на ТЕЛК, Консултативен преглед № 10/7 от 15.09.2021 г., Протокол на медицинска комисия, Експертно решение № 913/25.04.2018 г. на ТЕЛК, Експертно решение №840/24.03.2021 г. на ТЕЛК и проформа фактура. От същите се установява, че социалната подкрепа е насочена към отпускане на помощ за закупуване на ортеза на ляв долен крайник.

По така депозираното заявление се е произнесъл изпълнителния директор на Фонд „Социална закрила“ с писмо изх. № 9417/31.01.2022 г., в което е посочено, че подаденото искане не отговаря на условията в обявлението и няма нормативно основание за отпускане на такъв вид социална подкрепа. Посочено е, че разходите за закупени или закупуване на медицински изделия и консумативи, както е в случая, не са в обхвата на финансираните дейности от Фонд „Социална закрила“.

Оспореният административен акт е съобщен по пощата, но липсват доказателства за датата на получаването му от неговия адресат, което е в тежест на ответника. Жалбата е депозирана в Административен съд София-град на 07.02.2022 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от АПК.

На основание чл. 27, ал. 1, т. 1 от Закона за социално подпомагане, фонд „Социална закрила“ е компетентен да отпуска социални помощи по ред определен в Методика за разпределение на средствата по фонд „Социална закрила“. Съгласно чл. 4, ал. 1 от утвърдената със заповед № Рд-01-788/16.12.2019 г. заповед на министъра на труда и социалната политика (обн. ДВ бр. 1/03.01.2020 г.) Методика за разпределение на средствата по фонд „Социална закрила“, в 30-дневен срок от утвърждаване на бюджета на Фонд „Социална закрила“ от министъра на труда и социалната политика, Управителният съвет на фонда взема решение за откриване на процедура за набиране на предложения за финансиране по чл. 2, приема критерии за оценка на проектите и определя предназначението на социалните помощи, както и целевите групи, на които ще бъдат отпускани. В 10-дневен срок от решението на Управителния съвет на Фонд „Социална закрила“ по ал. 1, председателят на Управителния съвет издава заповед, с която одобрява обявлението за набиране на проекти и заявления за социална помощ (чл. 4, ал. 2 от Методиката). В изпълнение на тези правомощия, със заповед РД-01-7/15.02.2022 г. председателят на УС на Фонд „Социална закрила“ и изменил обявлението за откриване на процедура за социална подкрепа от Фонд „Социална

закрила“ 2022, утвърдено със заповед № РД-01-5/24.01.2022 г., като в раздел III „Разглеждане на подадените заявления“ е създадена т.1.1, както следва: „В случай, че подаденото заявление за отпускане на финансова подкрепа не отговаря на условието за финансиране, посочено в раздел II, компонент 1, т. 1.2, същото не се разглежда и се връща в цялост на подателя с придружително писмо“.

Съдържанието на оспореното в настоящото съдебно производство писмо на изпълнителния директор на Фонд „Социална закрила“ го определя като акт по т.1.1 от раздел III на Обявлението за откриване на процедура, респ. като изричен отказ на административния орган да разгледа по същество отправено до него искане за издаване на индивидуален административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 197 от АПК същият подлежи на оспорване по съдебен акт в 14-дневен срок.

Предвид изложеното, неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за недопустимост на жалбата, предвид липсата на подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По силата на чл. 16, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Фонд „Социална закрила“, утвърден със заповед № РД01-810/20.12.2019 г. на министъра на труда и социалната политика, Фондът осъществява своята дейност по годишен план за работа, одобрен от Управителния съвет. Съгласно Обявление за откриване на процедура за социална подкрепа от Фонд „Соцеална закрила“, утвърдено със заповед № РД-01-5/24.01.2022 г. на председателя на Управителния съвет на Фонд „Социална закрила“, публикувано на официалната интернет страница на Фонда, финансова подкрепа за 2022 г. ще се отпуска по следното направление: компонент 1 „Подпомагане на активния и независим начин на живот на хора с трайни увреждания“, като финансовата подкрепа е за закупуване на едно помощно средство/приспособление/съоръжение за хора с трайни увреждания, за което не се отпуска помощ от държавния бюджет. Съгласно т.1.1 от раздел III „Разглеждане на подадените заявления“ от Обявлението, в случай че подаденото заявление за отпускане на финансова подкрепа не отговаря на условието за финансиране, посочено в раздел II, компонент 1, т. 1.2, същото не се разглежда и се връща в цялост на подателя с придружително писмо.

С оглед на това, като неоснователно следва да бъде отхвърлено възражението на оспорващия за нищожност на постановения отказ, поради липса на компетентност на изпълнителния директор на Фонд „Соцеална закрила“. Действително, нормата на чл. 9 от Методиката постановява, че решението за отпускане или за отказ за отпускане на социална помощ от фонда се взема от Управителния съвет на Фонд „Социална закрила“. В случая обаче, не е налице постановено решение по съществото на заявеното искане, а акт по т.1.1 от Обявлението относно съответствието на депозираното заявление с условието за финансиране, посочено в раздел II, компонент 1, т. 1.2, а именно: финансовата подкрепа е за закупуване на едно помощно средство/приспособление/съоръжение за хора с трайни увреждания, за което не се отпуска помощ от държавния бюджет.

Спазени са общите изисквания за форма и съдържание на административния акта, установени в чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в специалните правила няма специфични изисквания за съдържание.

Все с оглед характера на оспорения акт, като такъв по допустимостта на депозираното заявление, а не по неговата основателност, не могат да бъдат споделени доводите

изложени в жалбата за допуснати съществени нарушения на разписаната в Методиката процедура, изразяващи се в липсата на изискан социален доклад от дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес на лицето.

Оспорената заповед е постановена и при правилно прилагане на материалния закон.

Отказът за разглеждане по същество на подаденото заявление за предоставяне на социална подкрепа е мотивирано с несъответствие с условията в обявлението, доколкото разходите за закупени или закупуване на медицински изделия и консумативи, както е в случая, не са в обхвата на финансираните дейности от Фонд „Социална закрила“.

Както вече бе отбелязано условието за финансирано, посочено в раздел II, компонент 1, т. 1.2 от Обявлението е: финансовата подкрепа е за закупуване на едно помощно средство/приспособление/съоръжение за хора с трайни увреждания, за което не се отпуска помощ от държавния бюджет. От тук следва извода, че пособията, за които може да се кандидатства следва да бъдат помощни средства, приспособления или съоръжения за хора с трайни увреждания.

В случая от приложените към заявлението писмени доказателства се установява, че социалната подкрепа е насочена към закупуване на ортеза на ляв долен крайник.

С оглед на това, спорно е дали ортезата представлява помощно средство или е медицинско изделие, така както е квалифицирано от административния орган.

Нормата на § 1, т. 9 от ПЗР на Закона за хората с увреждания определя като „помощни средства, приспособления и съоръжения“ пособията, които са предназначени от производителя да компенсират загубена или увредена функция на човешки орган с цел увеличаване на възможностите за самообслужване, за извършване на трудова или друга дейност на хората с увреждания.

Легалната дефиниция на термина медицинско изделие се съдържа в § 1, т. 21 от ПЗР на Закона за медицинските изделия. Съгласно същата „медицинско изделие“ е инструмент, апарат, уред, софтуер, материал или друго изделие, използван самостоятелно или в комбинация, включително софтуер, предназначен от производителя да бъде използван специфично за диагностични и/или терапевтични цели и необходим за правилната му употреба, който не постига основното си действие по предназначение във или върху човешкото тяло по фармакологичен, имунологичен или метаболитен път, но може да се подпомага при своето действие от средства с такъв ефект, и който е предназначен от производителя да се прилага при хора с цел: а) диагностика, профилактика, наблюдение, лечение или облекчаване на заболявания; б) диагностика, наблюдение, лечение, облекчаване или компенсиране на травми или инвалидност; в) изследване, замяна или корекция на анатомична част или физиологичен процес; г) контрол върху процеса на забременяване.

Като доказателство по делото е приета заповед № РД-28-252/19.08.2011 г. на министъра на здравеопазването за определяне на списък на медицинските изделия, които могат да се продават в обекти, различни от обектите по чл. 83, ал. 1 от Закона за медицинските изделия. В Приложението към заповедта под № 2 са посочени „Ортези и ортопедични апарати, изработени по индивидуална мярка“.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че депозираното заявление за социална помощ е за закупуване на медицинско изделие, което не съответства на условието за финансирано, посочено в раздел II, компонент 1, т. 1.2 от Обявлението. При това положение, постановеният в този смисъл отказ на изпълнителния директор

на Фонд „Социална закрила“ да разгледа по същество депозираното заявление се явява законосъобразен акт и като такъв не подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изложеното и на основание чл. 200, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. Х.-С. - законен представител на Б. И. С. против отказ на изпълнителния директор на Фонд „Социална закрила“ за отпускане на социална подкрепа, обективиран в писмо изх. № 9417 от 31.01.2022 г.

Решението подлежи на обжалване в 7 - дневен срок с частна жалба от страните, участващи в административното производство.

СЪДИЯ: